

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.106/2017/7.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: alperes neve (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. november 4-én kelt 1.K.32.753/2016/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.32.753/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes kínai állampolgár 1998. május 22-én utazott be Magyarország területére érvényes vízummal. A tartózkodási engedélye többször is meghosszabbításra került. A legutolsó keresőtevékenység folytatása céljából kiállított tartózkodási engedély érvényessége 2012. június 30-án járt le. Ezt követően hosszabbítási kérelmét egy alkalommal a hatóság és a bíróság jogerősen elutasította. A jelen per alapját képező tartózkodási engedély Magyarország területén történő előterjesztésére vonatkozó kérelmet 2015. december 28-án nyújtotta be felperes, és egyidejűleg keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedély iránti kérelmet is előterjesztett.
- [2] Előadta, hogy 1998. óta Magyarországon él, élettársi kapcsolatot létesített egy kínai állampolgárral, Magyarországon ingatlant vásároltak. Hazájában egzisztenciája már nincsen és a hazautazással járó hosszadalmas ügyintézés rendkívül jelentős anyagi és érzelmi megterhelést jelentene számára és családja számára, a megszerzett anyagi javai veszélybe kerülnének. Érvelése szerint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 7. §-ban foglalt költségtakarékosság követelménye akkor valósul meg, ha a többszázezer forintos kiadással járó utazás helyett belföldön terjesztheti elő a kérelmét.
- [3] Az elsőfokú hatóság határozatával a méltányossági kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a felperes által előadott indokok nem minősülnek kivételes méltánylást érdemlő körülménynek. Az élettárs a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) rendelkezései alapján nem minősül családtagnak. Az a körülmény, hogy a felperes a magyarországi tartózkodáshoz szükséges feltételeket esetlegesen igazolni tudja önmagában nem értékelhető kivételes méltánylást érdemlő körülménynek. A külképviseleten benyújtott tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem esetén az ügyintézési határidő 21 nap, amely nem jelent olyan hosszadalmas távollétet, mely veszélyeztetné a megszerzett magyarországi vagyoni javakat, vagy az élettárssal fennálló érzelmi és gazdasági közösséget. Erre tekintettel a Harmtv. végrehajtására kiadott 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (1), (2), (4) bekezdései és (4a) bekezdése alapján a kérelmet elutasította.
- [4] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes 2016. február 29. napján kelt 106-T-6114/1/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Megerősítette, hogy felperes nem igazolt kivételes méltánylást érdemlő körülményeket. A Vhr. 47. § (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljes körű felsorolása a jogalkotó azon szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl, amely igazolása a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele, valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Utalt a másodfokú

határozat az egységes bírói gyakorlatra, mely szerint ha valaki nem kíván tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni, önmagában nem értékelhető méltányolható körülményként, és nem alapozza meg a kérelem teljesítését olyan tény sem, amely szükségszerűen adódik a jogalkotó által elvárt magatartásból. Önmagában az, hogy a kérelmező már Magyarországon tartózkodik nem jelen automatikus lehetőséget a belföldi kérelmezésre. A jogalkotó egyértelműen valamilyen többlettényálláshoz kívánta kötni ennek lehetőségét.

A kereseti kérelem

- [5] A felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő. Okfejtése szerint a hatóság a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja megsértésével hozta meg határozatát, mert az általa felhozott indokok megalapozzák a belföldi kérelmezést, és sérült a Ket. 7. §-a is.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Rögzítette, hogy perbeli eljárás kérelemre indult. A kérelem pozitív elbírálásához a felperesnek kell előadnia és bizonyítania azt, hogy esetében a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény indokolja. Felperes érdekkörébe tartozott tehát azon tények, bizonyítékok előterjesztése, mely a Vhr. 47. § (4) bekezdés alátámasztását megalapozza. Idézte a bíróság a Vhr. 47. § (1), (4), (4a) bekezdését, utalt a Kúria Kfv.II.37.540/2015/5. számú döntésére rögzítve, hogy az alperes eljárásjogi jogszabályt nem sértett, kellően feltárta a tényállást, helyes következtetésre jutott a kérelem belföldön való előterjesztésének elutasítása tárgyában.
- [7] Hangsúlyozta, hogy a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet a főszabálytól eltérően belföldön kizárólag akkor lehet előterjeszteni, ha annak kivételes méltánylást érdemlő indoka van, mint például a családdegysítés vagy gyógykezelés, és amely élethelyzetet nem kizárólag a kérelmező alakítja. Mindaz a körülmény, hogy a kérelmező hosszú ideje Magyarországon él, családja, barátai itt vannak, a nagy földrajzi távolság, illetőleg a jelentős költség és idővesztés a kinti kérelmezés vonatkozásában nem olyan körülmények, amelyek önmagukban indokolnák a belföldi előterjesztést.
- [8] A bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes olyan többletindokokra nem hivatkozott, mely figyelembe vehető lett volna. A család széthullásának veszélye nem áll fenn, részint a rövid időtartamú távollét következtében, másrészt pedig a felperes nem gondoskodik egyedülállóként kiskorú gyermekről, amely a folyamatos jelenlétét igényelné. Nem teremti meg a belföldi kérelmezés lehetőségét a költség és az időigényesség sem, egyébként

pedig a kiutazás anyagi feltételével folyamatosan rendelkeznie kell a magyarországi tartózkodás teljes időtartama alatt a külföldinek. A magyarországi vagyon léte és az egzisztenciája szintén nem alapozta meg a főszabálytól való eltérő lehetőséget, a felperes e körben nem fejtette ki, hogy a rövid idejű tartózkodás ezt miként befolyásolná. A Ket. 7. §-ban foglalt költséghatékonyság és takarékoság alapelvi követelménye a közigazgatási szervek eljárására, az államigazgatás szervezetrendszerének működésére vonatkozik, nem pedig a felperes kiadásaira. A méltányossági kérelem elutasítása ugyanakkor nem eredményezi azt, hogy a felperesnek végleg el kell az országot hagynia.

- [9] Végül hivatkozott a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ára, a mérlegelési jogkörben hozott határozatok felülvizsgálatának szempontjaira és megállapította, hogy ez sem sérült. A közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, eljárási szabályokat betartotta, mérlegelés szempontjai megállapíthatók, az indokolásból a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Ebből következően a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a bíróság tájékoztatási kötelezettsége elmaradásának hiányát jelölte meg jogszabálysértésként, konkrétan a Pp. 3. § (3) bekezdése és a Pp. 141. § (6) bekezdésének figyelmen kívül hagyását. Idézte szó szerint a Legfelsőbb Bíróság 1/2009. (VI.24.) PK véleményének 1., 2., 3., 4. pontját és ezek megsértése okán kérte az ítélet felülvizsgálatát, az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára kötelezését.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, hivatkozva arra, hogy a támadott határozat sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabályt nem sértett meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [13] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálat tárgya az elsőfokú jogerős ítélet törvényességének megállapítása.
- [14] Az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okokból nem jogszabálysértő. A Kúria kiemeli, hogy a felperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében csak a Pp. általános szabályaira, így a 3. § (3) bekezdésben foglalt a tájékoztatási, „kioktatási” kötelezettségre, valamint a 141. § (6) bekezdésben rögzített, a bizonyítékok, nyilatkozatok késedelmes

előterjesztése esetén követendő eljárásra irányadó szabályok megsértésére hivatkozott, és ennek alátámasztására „felhívta a Kúria figyelmét” az említett PK vélemény idézett pontjaira.

- [15] Kúria rögzíti, hogy jelen per alapját képező közigazgatási eljárás a felperes kérelmére indult. Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott, a kérelemre induló eljárásban a kérelem teljesítése, pozitív elbírálása érdekében a szükséges bizonyítékokat a kérelmezőnek kell előterjesztenie, illetőleg a kérelemre indult hatósági eljárásban a kérelmet az abban foglalt tartalommal és indokok alapján kell elbírálni, ezért nem kérhető számon a hatóságon a bizonyítás hiánya, tényállás tisztázatlansága. A bizonyítás, valószínűsítés a kérelmező felet terheli, (Kfv.II.37.057/2016/5.). A közigazgatási perben ezen túlmenően továbbá - figyelemmel a Pp. 330. § (2) bekezdésére - a keresetlevélben a felperesnek kell megjelölnie azt a jogszabálysértést, amire tekintettel a határozat felülvizsgálatát kéri. Ennek keretében kell a bíróság elé tárnia a keresetét megalapozó tényeket, bizonyítékokat.
- [16] Az alperes másodfokú határozatának indokolása pontosan tartalmazta a méltányosság feltételeit, azt, hogy különleges, nem általában fennálló körülmény kell legyen a kérelem teljesítéséhez, és amit a felperes előtárt, az nem ilyen volt. A felperes tehát a határozatból pontosan ismerte, hogy a felhozott érvei, indokai nem elegendők, ehhez képest többletet kell megjelölnie és bizonyítania. A méltányosság körében figyelembe vehető szempontok körét, mibenlétét a határozat ugyancsak tartalmazta.
- [17] A felperes ennek ellenére a keresetlevelében jogszabálysértésként, külön részletes indokolás nélkül csak azt jelölte meg, hogy a hatóság nem fogadta el a méltányosságot megalapozó körülményként a hatósághoz előterjesztett kérelmében foglalt indokait, noha ezek nézete szerint megalapozták volna a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjában foglaltak teljesítését. Lényegében a közigazgatási eljárásban előadott indokai eltérő értékelését és azok elfogadását kérte. Felperes az első tárgyalásról távol maradt.
- [18] A Kúria rögzíti, hogy az érdemi indokolást lényegében nem tartalmazó „szükszavú” keresetlevél ellenére a bíróság mindenre kiterjedően, részletesen levezette az ítéletében, hogy a felperes által a közigazgatási eljárásban felhozott indokok miért nem fogadhatók el, azaz az alperesi határozat a keresetlevélben foglalt okból miért nem jogszabálysértő.
- [19] A Vhr. 47. § (1) bekezdése szerint a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet - a (2) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel - annál a konzuli tisztviselőnél vagy tartózkodási engedély iránti kérelem átvételére felhatalmazott egyéb helyen kell benyújtani, amely a kérelmező állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti országban működik.
- [20] A 47. § (4) bekezdés a) pontja értelmében a Magyarország területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét a szálláshelye szerinti illetékes

regionális igazgatóságon is előterjesztheti, amennyiben a belföldi kérelmezést kivételes méltánylást érdemlő körülmény - így különösen családegyesítés vagy gyógykezelés - indokolja.

- [21] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes iratanyagát, a felek nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a bíróságra irányadó Pp. 206. § (1) bekezdése szem előtt tartásával a maguk összességében értékelte és az idézett alkalmazandó jogszabályokra tekintettel hozta meg döntését. Jogsabálysértést ebben a körben csak a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhatna meg.
- [22] A felperes ugyanakkor felülvizsgálati kérelmében nem a bíróság ily módon érdemben meghozott ítéletét kifogásolta, hanem eljárási jogsabálysértésre, a kioktatási kötelezettség elmulasztására hivatkozott. A Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között arra mutat rá, hogy a Pp. általános szabályai a közigazgatási per speciális rendelkezéseire tekintettel, azon keresztül alkalmazhatók. Ilyen speciális rendelkezések egyebek közt a fentiekben már kifejtett kérelemre induló eljárás szabályai. A bíróság nem sértette meg a kioktatási kötelezettségére vonatkozó előírást. A bíróság nem jelölhette meg azt, illetve nem adhatott konkrét tanácsokat a felperesnek arra, hogy mit - milyen iratokat, adatokat - kell ahhoz előterjesztenie, bizonyítania, hogy sikeres legyen a kérelme, de egyébiránt ennek követelményeit a felperes a határozatokból pontosan ismerte is. Mivel a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretein nem terjeszkedhet túl, ezért ezt meghaladóan további vizsgálatot nem folytatott.
- [23] Az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogsabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [24] *Kérelemre induló hatósági eljárásban a kérelmet megalapozó tényeket, bizonyítékokat a kérelmezőnek kell előterjeszteni. Közigazgatási perben a felperesnek kell bizonyítania az általa hivatkozott jogsabálysértést. A kérelem bizonyosan sikeres elbírálásához, a közigazgatási határozat megváltoztatásához vezető konkrét bizonyítékok megjelölésére a közigazgatási perben nem a bíróság kötelelessége, a kioktatási kötelezettség így nem értelmezhető.*

Záró rész

- [25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.
- [26] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [27] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről

szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperesnek kell megfizetnie.

[28] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő